

A pornográfiaellenes harc

WIESNER J. EMIL³⁷

Az 1875. december 29-iki francia törvény ismét foglalkozott a hatáskör kérdésével; csak a fajtalan (obscene) iratokat és sajtótermékeket hagyta a közbíróóságok törvénykezésében. Az „OBSCÈNE” kifejezést a törvény tudatosan tette az „erkölcsellenes” jelző helyébe [...] Mindezek az intézkedések azonban egészen reménytelennek bizonyultak. Minthogy ugyanis az ilyen termékek lefoglalása korlátozva volt, mert a vizsgálóközegek csak egy példányt vehettek zár alá [...] a PORNOGRÁFRODALOM oly ÁRADÁSA lepte el az országot és különösen Párist, hogy már egy évvel később további törvényhozási rendszabályokról kellett gondoskodni. [...]

Az irodalom mindig és mindenütt hű tükre a maga korának s valamelyik kornak a megismeréséhez sokszor a legkarakterisztikusabb anyagot éppen a pornográfia szolgáltatja. Az igazi irodalom, a szorosabban értelemben vett sajtó hivatása az volna, hogy nevelje, tanítsa, oktassa, felvilágosítsa, lelkesítse olvasóit, sajnos azonban, csekély kivétellel az irodalom is, a sajtó is azt írja, amit a közönség kíván.

(A pornográfiáról. Budapest, 1918. 16–17.)

Tulajdonképpeni erkölcsvédelem

(Szemérem elleni bűncselekmények jogszabály-gyűjteménye)

A „tisztességes nő” fogalma alatt itt a törvény nem a szűzességet – nemi érintetlenséget érti, hanem azt a nőt, akinek a megkerítés előtti erkölcsi értéke – korábbi helyzetével és viselkedésével szemben – süllyed, csökkenést szenved a kerítés által. Ugyanez áll a férfiszemély kerítése esetében is.

³⁷ Wiesner J. Emil az Országos Nőképzőegyesület főiskolájának volt titkára. Polgári foglalkozása: konyhafőnök.